

Arrest

nr. 63 692 van 23 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 november 2010 houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 januari 2005 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Op 19 februari 2007 wordt zij gemachtigd tot onbeperkt verblijf.

Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen wordt de verzoekende partij op 10 februari 2009 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving.

Op 21 september 2010 dient de verzoekende partij bij de gemeente Antwerpen een aanvraag in om machtiging tot vestiging.

Deze aanvraag wordt op 29 november 2010 verworpen om redenen van openbare orde. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 15/artikel 15 Bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanvraag om machtiging tot vestiging ingediend op 21.09.2010

door I., H.

geboren te (...)

van Marokko nationaliteit,

is verworpen.

REDEN VAN DE BESLISSING:

aanvraag verworpen om reden van openbare orde/veiligheid van het land:

Betrokkene werd op 10.02.2009 veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving. Betrokkene werd veroordeeld voor een gevangenisstraf van 12 maanden waarvan 12 maanden met gewoon uitstel gedurende 5 jaar en €26 vervangende gevangenisstraf geldboete 1 maand.(Beroep tegen vonnis CRB Antwerpen dd. 11.12.2008.)...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt onder meer dat de dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte heeft besloten dat zij niet in aanmerking komt voor het statuut van gevestigde vreemdeling doordat zij beweert dat zij een gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid. De bestreden beslissing is gemotiveerd op basis van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 11 december 2008. Zij verwijst naar artikel 6 van Richtlijn 2003/109/EG, waarvan artikel 15*bis* van de Vreemdelingenwet de omzetting is. Dit artikel bepaalt dat de lidstaat dient rekening te houden met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat en dient daarbij tevens terdege te letten op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad van 21 december 2009, waar volgens haar over een gelijkaardig geval werd geoordeeld.

De dienst Vreemdelingenzaken heeft de ernst van het door de verzoekende partij gepleegd feit niet ernstig onderzocht en heeft geen rekening willen houden met de context van de veroordeling om zodoende het concrete geval juist te interpreteren. De verwerende partij is niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en heeft deze niet correct beoordeeld. Op basis van een zeer summier onderzoek heeft zij bovendien het begrip ‘openbare orde’ en ‘veiligheid’ ruim geïnterpreteerd. Zij heeft zich enkel gebaseerd op de uitspraak van het Hof van Beroep te Antwerpen van 10 februari 2009.

In casu ging het om interpersoonlijke feiten met strafrechtelijke gevolgen. In beroep werd de kwalificatie van het misdrijf gewijzigd in een minder ernstig misdrijf, namelijk gevangenhouding en werd de verzoekende partij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden, maar wel volledig met uitstel gedurende 5 jaar. *De ratio* van de veroordeling was enkel en alleen om een signaal te geven en niet om aan te geven dat de verzoekende partij een acuut gevaar zou vormen voor de samenleving. Bovendien is de verzoekende partij nooit voor enig ander misdrijf veroordeeld.

Verder betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing zomaar besluit tot weigering van machtiging tot vestiging zonder enig zorgvuldig onderzoek dat ook niet op redelijke wijze werd genomen.

Uit geen enkel element blijkt dat de verzoekende partij een gevaar zou zijn voor de openbare orde en veiligheid, in tegendeel zelfs. De verzoekende partij heeft zich sedert haar verblijf in België goed geïntegreerd en heeft een goede verstandhouding met haar burens. Buiten de opgelopen veroordeling in 2008 heeft zij trouwens een relatief blanco strafregister. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dient zich voldoende te informeren om met kennis van zaken tot een beslissing te komen. Er werd de verzoekende partij geen enkele vraag gesteld, noch heeft zij een uitnodiging gekregen met het oog op bijkomende inlichtingen of het overmaken van stukken.

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota als volgt :

“Verzoeker stelt in een eerste en tweede middel dat er een schending is van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat verwerende partij niet voldoende is ingegaan op de ernst van het door verzoeker gepleegde feit.

Hij geeft verder aan een blanco strafregister te hebben, reeds acht jaar legaal in België te verblijven en hier geïntegreerd te zijn. Uit geen enkel element zou blijken dat hij een gevaar betekent voor de openbare orde.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van de artikelen 15 en 15bis van de Wet van 15 december 1980, waarin het volgende wordt bepaald:

‘Artikel 15

Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan :

1° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of diens familieleden op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1° van toepassing is, voorzover deze, wat de echtgenoot of de partner betreft, samenleeft met die vreemdeling;
2° de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat er gefraudeerd werd of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Artikel 15bis

§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en van artikel 14, tweede lid, en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

Bij het berekenen van dit verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de periode of perioden waarin de vreemdeling gemachtigd of toegelaten werd tot het verblijf voor een beperkte tijd of houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale identiteitskaart, overeenkomstig het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen. In afwijking van het tweede lid zal de periode of zullen de perioden waarin de vreemdeling gemachtigd was tot een verblijf voor een beperkte tijd op grond van artikel 61/7, volledig in aanmerking worden genomen en zal de periode of zullen de perioden van verblijf van de student krachtens artikel 58 of van de vreemdeling die gemachtigd werd om in het Rijk te verblijven om er een beroepsopleiding te volgen voor de helft in aanmerking worden genomen.

§ 2. § 1 is niet van toepassing op de vreemdeling die als vluchteling is erkend of die de subsidiaire bescherming geniet.

§ 3. De vreemdeling, bedoeld bij § 1, moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.

De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn aan het inkomstenniveau beneden het welk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het tweede lid.

§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden

Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.'

In casu is het duidelijk dat hoewel verzoeker lijkt te voldoen aan de voorwaarde van 5 jaar ononderbroken verblijf in België, zijn aanvraag verworpen wordt om redenen van openbare orde.

Verzoeker werd immers bij arrest van het Hof van beroep te Antwerpen veroordeeld wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving tot een gevangenisstraf van 12 maanden met gewoon uitstel gedurende 5 jaar.

Verzoeker betwist de opgelopen veroordeling niet, doch beperkt zich tot het minimaliseren van deze feiten en de stelling als zou er in de bestreden beslissing geen rekening zijn gehouden met de context van de veroordeling.

Zoals reeds supra aangehaald werd de bestreden beslissing genomen in toepassing van de artikelen 15 en 15bis van de Wet van 15 december 1980 en de door verzoeker opgelopen veroordeling werd expliciet uiteengezet.

De bestreden beslissing werd genomen, rekening houdende met alle elementen van het dossier.

Verzoeker maakt niet aannemelijk als zou de bestreden beslissing op onzorgvuldige of onredelijke wijze zijn genomen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiele, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Verzoeker stelt geen gegronde middelen voor."

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. Het door de verwerende partij geciteerde artikel 15bis van de Vreemdelingenwet is, zoals de verzoekende partij terecht doet gelden, een omzetting van artikel 6 van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, zodat deze begrippen in voorliggende zaak dienen te worden geïnterpreteerd in de zin van deze richtlijn.

2.5. In artikel 6 van deze richtlijn wordt inzake de mogelijkheid om de status van langdurig ingezetene te weigeren om redenen van openbare orde of nationale veiligheid het volgende gesteld :

"De lidstaat houdt bij zijn besluitvorming mede rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de binnenlandse veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en let daarbij tevens terdege op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf."

Het enige motief in de bestreden beslissing verwijst louter naar de veroordeling van de verzoekende partij door het Hof van Beroep te Antwerpen op 10 februari 2009. Uit de stukken van het administratief blijkt dat deze veroordeling betrekking heeft op feiten gepleegd in augustus 2008. Uit het arrest van het Hof van Beroep blijkt wel dat de verzoekende partij in voorhechtenis heeft gezeten, maar geen enkel element in het administratief dossier bevat een indicatie voor het feit dat de verzoekende partij na uitspraak van het voormelde arrest in februari 2009 waarbij de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor het gedeelte dat de voorhechtenis overtreft wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf de uitspraak, nog feiten zou hebben gepleegd die een inbreuk zouden kunnen uitmaken op de openbare orde of de binnenlandse veiligheid. Minstens dient derhalve te worden vastgesteld dat op grond van de voorliggende motivering niet blijkt dat onderzoek werd gedaan naar het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, waaronder, gelet op de bewoordingen van de richtlijn zelf, noodzakelijkerwijze ook het actuele gevaar dat hij zou kunnen betekenen in de beoordeling van de aanvraag moet worden betrokken. Derhalve kan de verzoekende partij worden gevolgd waar zij stelt dat de verwerende partij bij de appreciatie van de vraag of redenen van openbare orde en nationale veiligheid zich verzetten tegen

de toekenning van de machtiging tot vestiging de feitelijke gegevens niet heeft onderzocht en niet correct heeft beoordeeld, op grond waarvan zij tot een onredelijk besluit is gekomen. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen wel dat in de bestreden beslissing rekening werd gehouden met alle elementen van het dossier, maar dit blijkt niet uit de bestreden beslissing zelf, noch uit het administratief dossier. Het eerste en tweede middel zijn in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 november 2010 houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS